

Vergaderjaar 2013–2014

33 768

Verdrag tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het vermijden van dubbele bankenbelasting en het voorkomen van het ontgaan van bankenbelasting; Londen, 12 juni 2013

Nr. 2

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN FINANCIËN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 16 oktober 2013

Met belangstelling heb ik kennisgenomen van het verzoek van de Commissie om een toelichting te krijgen op het voornemen tot het sluiten van een Verdrag tussen de regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot bankenbelastingen (hierna: het Verdrag; Trb. 2013, 185). Hierna zal ik op de gevraagde toelichting ingaan.

Oorzaak dubbele bankenbelasting

In het VK gevestigde dochtermaatschappijen en bijkantoren van in Nederland gevestigde banken kunnen zowel in de heffingsgrondslag van de Britse Bank Levy worden betrokken als in de heffingsgrondslag van de Nederlandse bankenbelasting. Andersom kunnen in Nederland gevestigde dochtermaatschappijen en bijkantoren van Britse banken zowel in de heffingsgrondslag van de Nederlandse bankenbelasting als in die van de Bank Levy worden betrokken. Dit kan tot dubbele heffing van bankenbelasting leiden.

Voorkoming van dubbele bankenbelasting

De bankenbelasting en de Bank Levy worden beide geheven over het (geconsolideerde) balanstotaal van banken. Bij de berekening van de belastbare grondslag wordt (onder meer) het eigen vermogen in mindering gebracht op dit balanstotaal. Derhalve kunnen de bankenbelasting en de Bank Levy niet worden beschouwd als een belasting die wordt geheven naar het inkomen of naar vermogenswinsten in de zin van het Verdrag van 26 september 2008 tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het vermijden van dubbele belasting

en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinsten (Trb. 2008, 201). Daarom is het noodzakelijk geoordeeld een separaat belastingverdrag tussen Nederland en het Verenigd Koninkrijk ter vermijding van dubbele bankenbelasting tot stand te brengen.

Hoewel het in theorie denkbaar zou zijn om een regeling ter vermijding van dubbele bankenbelasting te integreren in het hiervoor genoemde algemene belastingverdrag van 26 september 2008, is daarvan ook afgezien omdat voor de vermijding van dubbele bankenbelasting een geheel andere systematiek wordt gevolgd dan het geval is bij de vermijding van dubbele belasting ter zake van belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinsten. De voorkomingsystematiek bij de bankenbelasting is geënt op de omstandigheid dat de risico's van dochtermaatschappijen en bijkantoren uiteindelijk door de in het andere land gevestigde moedermaatschappij of het aldaar gevestigde hoofdhuis worden gedragen. Daarom is er bij de bankenbelasting voor gekozen dat het land waar deze dochtermaatschappijen en bijkantoren zijn gevestigd een vermindering ter vermijding van dubbele belasting verleent. Dit is omgekeerd aan de systematiek bij het vermijden van dubbele belasting ter zake van belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinsten zoals neergelegd in het vorengenoemde algemene belastingverdrag van 26 september 2008. In dat verdrag dient het land waar de moedermaatschappij of het hoofdhuis is gevestigd een vermindering ter vermijding van dubbele belasting te verlenen voor de winsten van de dochtermaatschappijen en bijkantoren die in het andere land zijn gevestigd.

Vanwege de beide hiervoor bedoelde verschillende uitgangspunten was het veel eenvoudiger om een afzonderlijk verdrag voor de bankenbelasting te sluiten dan te trachten de bankenbelasting te integreren in het algemene belastingverdrag. Dit zou een technisch zeer complexe operatie zijn geworden en zou moeten geschieden door middel van een wijzigingsprotocol (waarvoor overigens hetzelfde goedkeuringstraject zou hebben gegolden als voor dit afzonderlijke verdrag).

Deze inzichten zijn voor Nederland en het Verenigd Koninkrijk gezamenlijk aanleiding geweest de regeling ter vermijding van dubbele bankenbelasting niet op te nemen in het algemene belastingverdrag van 26 september 2008, maar daarvoor een apart verdrag te sluiten. Deze benadering sluit aan op hetgeen met uw kamer is besproken tijdens de behandeling van de Wet bankenbelasting (NV, Kamerstuk 33 121, nr. 6, blz. 26).

De Staatssecretaris van Financiën,
F.H.H. Weekers